

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank”
Societate pe Acțiuni

în pricina civilă privind derularea procedurii de faliment intentată față de
Societatea cu Răspundere Limitată „Iuganord Grup”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, prin care a fost
respinsă contestația Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni
împotriva creanței creditorului Lefter Tudor și a fost admisă cererea de validare a
creanțelor creditorului Lefter Tudor în sumă de 5 269 317 lei

c o n s t a t ă :

La data de 08 octombrie 2015, SRL „Iuganord Grup” a depus cerere introductivă,
prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2015, a fost admisă spre
examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Iuganord Grup” privind intentarea
procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2015, a fost constatată
insolabilitatea SRL „Iuganord Grup” și a fost intentată procedura simplificată a
falimentului și de dizolvare a debitorului, iar în funcție de lichidator al SRL „Iuganord
Grup” a fost desemnat Magnet Victor, deținătorul autorizației nr. 149 din 19 ianuarie
2015. Totodată a fost dispusă notificarea creditorilor să depună cererile de validare a
creanțelor până la 29 ianuarie 2016.

La data de 28 ianuarie 2016, creditorul Lefter Tudor a depus în instanța de
insolabilitate o cerere privind validarea creanțelor în cadrul procedurii de
insolabilitate a debitorului SRL „Iuganord Grup”.

În motivarea cererii date, creditorul a indicat că potrivit actelor juridice și
contabile pe care le deține, la situația din data de 01 octombrie 2015, debitorul SRL
„Iuganord Grup” are o datorie față de creditorul Lefter Tudor, în mărime de 5 269 317
lei.

Sușține că datoria debitorului SRL „Iuganord Grup” a apărut ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale asumate în conformitate cu contractul de cesiune de creanțe din 29 decembrie 2014.

La data de 04 martie 2016 creditorul BC „Moldindconbank” SA, în baza art. 144 a Legii insolvenței, a depus o contestație împotriva creanței creditorului Lefter Tudor, prin care a solicitat respingerea cererii de validare a creanței acestuia.

În motivarea contestației a mai indicat că nu este de acord cu creanța lui Lefter Tudor în mărime de 5 269 317 lei, deoarece ultimul la cererea de validare nu a anexat actele care să justifice existența creanței și a dreptului său de a pretinde la validarea acestei creanțe.

Consideră creditorul că, creanța lui Lefter Tudor nu poate fi validată, deoarece nu este una certă, exigibilă și se constată existența unui litigiu de drept, care urmează a fi examinat în procedura contencioasă, în conformitate cu Codul de procedură civilă, cu atât mai mult că contractul de cesiune din 29 decembrie 2014 a fost contestat de BC „Moldindconbank” SA, iar pe rol se află o acțiune cu privire la declararea nulității contractului de cesiune menționat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, a fost respinsă ca nefondată contestația BC „Moldindconbank” SA împotriva creanței creditorului Lefter Tudor în cadrul procedurii simplificate a falimentului a debitorului SRL „Iuganord Grup”.

A fost admisă cererea de validare a creanțelor a creditorului Lefter Tudor, în sumă de 5 269 317 lei în cadrul procedurii simplificate a falimentului a debitorului SRL „Iuganord Grup”, cu includerea sumei menționate în tabelul final al creanțelor la categoria creditorilor chirografari de rangul VI.

La data de 09 noiembrie 2016, BC „Moldindconbank” SA declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de insolvență cu emiterea unei decizii de respingere a cererii de validare depuse de Lefter Tudor.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, considerând-o ca fiind ilegală, emisă contrar normelor legale și pasibilă de a fi anulată.

Își întemeiază poziția în baza art. 42 alin. (1) a Legii insolvenței, creditor chirografar este creditorul negarantat care, la momentul intentării procesului de insolvență, are o creanță patrimonială față de debitor.

Prin urmare, consideră că un creditor poate fi validat în temeiul acestei norme dacă, la momentul intentării procesului de insolvență, deține o creanță față de debitorul insolvent.

Insistă că la cererea de admitere a creanțelor, depusă de Lefter Tudor, a fost anexat contractul de cesiune neautentificat din 29 decembrie 2014 încheiat cu Gîsca Iurie, în calitate de cedent și debitorul debitorului SRL „Iuganord Grup”, actul de predare primire și actele de verificare a decontărilor din 29 decembrie 2014, 31 decembrie 2014 și 30 ianuarie 2015.

Consideră că, prin actele anexate Lefter Tudor nu a probat existența și valabilitatea creanței sale, precum și dreptul de a înainta creanța respectivă în cadrul procedurii simplificate a falimentului debitorului SRL „Iuganord Grup”.

Indică că pentru validarea creanțelor în cadrul procesului de insolvență, este necesar ca creanțele să îndeplinească condițiile prevăzute de lege: să fie certe și să fie exigibile și să nu constituie obiectul unui litigiu de drept.

Afirmă că la momentul încheierii contractului de cesiune toate bunurile, inclusiv mijloacele bănești ale cedentului Gîsca Iurie se aflau sub sechestru.

Reiterează că, creanța lui Lefter Tudor nu poate fi validată, deoarece nu este certă, exigibilă și se constată existența unui litigiu de drept, care urmează a fi examinat într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform normelor Codului de procedură civilă.

Mai mult ca atât, menționează că contractul de cesiune din 29 decembrie 2014 a fost contestat de către BC „Moldindconbank” SA, iar pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) se află o acțiune cu privire la declararea nulității contractului de cesiune din 29 decembrie 2014.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Iar, potrivit art. 8 alin. (1) a Legii insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii instanței de insolvență din 26 octombrie 2016 la data de 09 noiembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind motivele recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016 din considerentele ce urmează.

După cum denotă actele cauzei prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2015, a fost constatată insolvența SRL „Iuganord Grup” și a fost intentată procedura simplificată a falimentului și de dizolvare a debitorului, iar în funcție de lichidator al SRL „Iuganord Grup” a fost desemnat Magnet Victor, deținătorul autorizației nr. 149 din 19 ianuarie 2015.

Totodată a fost dispusă notificarea creditorilor să depună cererile de validare a creanțelor până la 29 ianuarie 2016 (f. d. 1 – 4, vol. I).

La data de 28 ianuarie 2016, creditorul Lefter Tudor a depus în instanța de insolvență o cerere privind validarea creanțelor în cadrul procedurii de insolvență a debitorului SRL „Iuganord Grup” (f. d. 47 – 48, vol. II).

La data de 04 martie 2016, creditorul BC „Moldindconbank” SA, în baza art. 144 a Legii insolvenței, a depus o contestație împotriva creanței creditorului Lefter Tudor, prin care a solicitat respingerea cererii de validare a creanței (f. d. 55 – 58, vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, a fost respinsă ca nefondată contestația BC „Moldindconbank” SA împotriva creanței creditorului Lefter

Tudor în cadrul procedurii simplificate a falimentului a debitorului SRL „Iuganord Grup”.

A fost admisă cererea de validare a creanțelor creditorului Lefter Tudor, în sumă de 5 269 317 de lei în cadrul procedurii simplificate a falimentului a debitorului SRL „Iuganord Grup”, cu includerea sumei menționate în tabelul final al creanțelor la categoria creditorilor chirografari de rangul VI (f. d. 240 – 242, vol. II).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în cererea de recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel Bălți, prin încheierea din 26 octombrie 2016, justificat a respins contestația BC „Moldindconbank” SA împotriva creanței creditorului Lefter Tudor și a admis cererea de validare a creanțelor creditorului Lefter Tudor, în sumă de 5 269 317 de lei în cadrul procedurii simplificate a falimentului a debitorului SRL „Iuganord Grup”, cu includerea în categoria creditorilor chirografari de rangul VI.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs relevă că în conformitate cu art. 140 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Conform cu art. 142 alin. (1) din Legea citată, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

Conform art. 76 din Legea insolvenței, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

La caz s-a stabilit incontestabil că creanța înaintată de Lefter Tudor rezultă din contractul de cesiune de creanță din 29 decembrie 2014, încheiat între Gîsca Iurie, în calitate de cedent și Lefter Tudor, în calitate de cesionar și debitorul SRL „Iuganord Grup”, prin care Gîsca Iurie i-a cesionat lui Lefter Tudor toate drepturile pe care le deține în legătură cu creanța apărută în mărime de 6 369 317 lei, datorie acumulată de debitorul SRL „Iuganord Grup” (f. d. 67, vol. I).

Totodată instanța de recurs constată că din actul de primire-predare nr.01 din 29 decembrie 2014 la contractul de cesiune de creanță din 29 decembrie 2014 se confirmă faptul că cesionarul Lefter Tudor îl substituie pe cedentul Gîsca Iurie în drepturile ce decurg din creanță, iar în actele de evidență contabilă ale debitorului SRL „Iuganord Grup” apare datoria în mărime de 6 369 317 lei față de cesionarul Lefter Tudor (f. d. 68, vol. I).

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs reține că existența creanței rezultă și din actul de verificare a decontărilor între SRL „Iuganord Grup” și Lefter Tudor prin care se atestă că la data de 30 ianuarie 2015 datoria SRL „Iuganord Grup” față de Lefter Tudor era în valoare de 5 269 317 lei (f. d. 162, vol. I).

Astfel, instanța de insolvență, potrivit materialelor dosarului, corect a stabilit că, în conformitate cu actele juridice și economico-financiare sus menționate, înregistrate în contabilitatea atât a creditorului, cât și a debitorului SRL „Iuganord

Grup”, este confirmat faptul că, la data de 30 ianuarie 2015, debitorul SRL „Iuganord Grup” avea o datorie față de Lefter Tudor în mărime de 5 269 317 lei, creanță apărută ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale asumate de către debitor în conformitate cu Contractul de cesiune de creanțe din 29 decembrie 2014.

Invocând prevederile art. art. 42, 140, 142, 144 din Legea insolvenței, instanța de insolvență a conchis că administratorul insolvenței debitorului SRL „Iuganord Grup”, Magnet Victor, în conformitate cu prevederile Legii insolvenței, a fost notificat și a verificat cererea de admitere a creanțelor a creditorului Lefter Tudor, aceasta fiind justificat admisă și înregistrată în Tabelul definitiv al creanțelor, în calitate de creanță de rangul VI, în sumă de 5 269 317 lei, ceea ce denotă că, argumentele contestației BC „Moldindconbank” SA sunt unele lipsite de temei legal.

În această ordine de idei, se atestă și corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la respingerea contestației depuse de BC „Moldindconbank” SA cu privire la creanța lui Lefter Tudor cu atât mai mult că contestatarul invocând existența unui litigiu de drept în legătură cu valabilitatea contractului de cesiune de creanțe din 29 decembrie 2014, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, care indică că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, nu a prezentat instanței în acest sens probe pertinente și incontestabile.

În pofida faptului că valabilitatea contractului de cesiune de creanță din 29 decembrie 2014 a fost contestat de către BC „Moldindconbank” SA în instanța de judecată, instanța de recurs constată că aceasta nu reprezintă un temei pentru a respinge cererea de validare a creanței a lui Lefter Tudor, or la materialele cauzei nu se atestă careva probe pertinente ce ar confirma nulitatea acestuia, iar prin prisma art. 207 alin. (2) Cod civil, actul juridic se consideră valabil până la proba contrară.

Pe de altă parte BC „Moldindconbank” SA nu este lipsită de dreptul, în cazul anulării contractului de cesiune și încetării temeiurilor de validare a creanței, de a solicita instanței de insolvență modificarea tabelului de creanțe.

În aceste circumstanțe, prin prisma înscrisurilor prezentate în speță raportate la prevederile legale, instanța de recurs constată că instanța de insolvență corect a stabilit că creditorul Lefter Tudor a depus cererea de validare a creanței în conformitate cu respectarea prevederilor Legii insolvenței și întemeiat a respins contestația BC „Moldindconbank” SA, or, ultima nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme cu certitudine faptul că creanța lui Lefter Tudor nu poate fi validată, deoarece nu este una certă și exigibilă.

În acest context creanța lui Lefter Tudor necesită a fi validată, aceasta fiind una certă și exigibilă, or în speța dată litigiul existent nu afectează la momentul de față statutul creanței.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016 este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de BC „Moldindconbank” SA, în cererea de recurs poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, în pricina civilă privind derularea procedurii de faliment intentată față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iuganord Grup”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva